

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

РОБІТНИЧА ЛІТЕРАТУРА ПОКАЗУЄ НАМ НОВИЙ СВІТ І РОБИТЬ З НАС НОВИХ ЛЮДЕЙ.

Вісник, Алта. Нам, свідомішим робітникам і фермерам, хотів з великим трудом, відкрито поступити далеко вперед. А все це ми зробили при допомозі нової літературної літератури. Ми планували новий світ, нове життя, які вилучити нас до братерства і солідарності. Наші вороги, оті всі засоби і всілякі чужі статки, для нас більше красиві, ми краще вибіємо творчі їх розглядати зі всіх боків і тому вони дуже на нас заохочували. Вони просто тривали притомність і злоти. Давати нас брудними вульгарними словами, навідувати нас на батярський спосіб. Нас називали вичаріваним, найкращий наш зодобок, який ми створили своїми тяжко зарплатованими пеннами — нашу літературу, вони зуть московсько-жидівською. (І що це за лайка!) І в той сам час вони самі вчилися з нової літератури (тільки не лайка, вони їх питома), лише не хотучи цього визнавати і сказати нам сповісти в людський спосіб. І ті пани, редактори чорносотенних газет не гнали, вони чуток, що про них говорять вже їх власні читачі. А говорять вони так: “Слаб не було “Українських Робітничих Вістей” — большевиків, то редактори “УГ” — “КФ” не мали би про що писати, вони не мали матеріалу до друку. А так, то на редакційній повно лайка на большевиків, а решта заплітено оголошеннями і це “народна газета”.

Але я пишу їх в сторінки, нехай їх читачі та вони самі себе поважають. І робітник і фермер свої робітничі засади, яких ніхка чорносотенна влада не заважає. Ми чорносотенні всі наші і країн обидувалися в одну склянку сімю працюючих, ми є охочі однією цією і стремимо до повалення ладу віднаку а встановлення ладу братерства. Ніхка національний кордон тепер нас не розлучає, бо всі вони побувають в політрій. Будучи свідомі класово і організовані після свого класового становища, ми не допичимо і не знаємо ніяких національних пошувань, як це роблять ті, що зуть себе націоналістами. Вони люблять тільки своє, а чужу національність олюбувають і нависують націю на націю і тим витворюють війни і кроворозлиття. І робітники своєю класовою кров'ю змивають їх піділ провокаційні вчинки.

Нашим головним завданням є змести національні кордони між працюючими і ми їх скорше чи пізніше зметемо. Це вже робить пролетаріат Радянської Республіки. Він вже торощить кордони і це доводять до божевілья чорну сотню, бо цим її вибивається з під її послуду дошку надій на своє спасення і вона мусть повиснути. І Галичани опинилися в руках польської шхати тільки тому, що “народні діяти” хотіли побузувати “націоналізм” кордою між Україною і Галичиною. Але Україна показала їм на двері, хоч вони дуже хотіли ще Україну віддати Деніковим. Тепер Україна є радянською державою а ми доложимо ще до того, що і Галичани буд радянською, бо цього хоче працюючий народ, який не віддасть вже своєї долі в руки своїх катів.

Ми, робітники і фермери, переконані, як вище, що принакличаси маємо: націоналізму ріжні білітнічнї шубарчї торгували працюючим народом на всі боки і на всіх капіталістичних ринках. Вел політничї крикини вивалили і вживали слова “націоналізм” для своїх особистих користей. Для Петрушевича ця нація, це — бориславська нафта.

Що-ж до нової літератури, то ми повинні адекватні її на висоті свого класового завдання, а головне адекватні від таких лайок, якою обиднає нас і нашу літературу чорна сотня. Нехай редактори нас “високоченні”, редактори, нехай зуть вичаріваним, та на них, як на “високоченні” — пристало. А ми не кічкати виходили шкоти, тож ніякі і говорім людською мовою, тобто мовою працюючого люду, широко, отверто, але переможливо. Нехай наша робітнича література буде вразцевою. Ми жинемо і працюємо чесно і такою мусть бути наша література. Ми прямуємо до кращого життя і починаємо його творити — жинемо в своїй літературі.

Вісник, Алта. До місцевості в Фугтис загостив 6. марта т. Глаток і того самого дня вечером устроено робітничє віче. Председателем віча був тов. В. П. Никирфорак. Председатель отворив віче і в своїй короткій промові висловив ціль прибуття тов. Глатока, як організатора, як також повисив ціль віча. По скінченню промови председатель покликав тов. Бєсиднюка до слова. Тов. Глаток почав свою промову про політ, які відбуваються в Сх. Галичині. Бєсидняк говорив не тільки про шхаточний терор над українським населенням в Галичині, але згадав також, що і польський робітник не є ніякше трактований шхаточним урядом. Дальше бєсидняк вказав, хто запровад український нарід і шхаточне ярмо. Ті, що запровадили робітників і бідних селян Сх. Галичини шхати свобідно жинуть в Вілні, Берліні, Варшаві. Ті, що запровадили галицьку армію шаршчю генералови Деніковим, їздять тепер по Канаді та Зау. Державах і збирають гроші від невідомих робітників і фермерів на “визволення Галичини з під польської влади.” Товариші всі як один згодилися заохочувати організувати дітоті школи. Узавлено, щобі сєчас-жє купити запропановану лоту “Три поручення” вилити не більше як \$100. Цєю справою припоручено

заявляє т. Н. Бєрєжницькому, які також рішено скласти в цій справі мітинг на слухачку неділю. На заклики т. Бєрєжницького всі товариші поспішили з своїми датками на цю ціль.

С. Н. Підгірний. СУД УКР. “ПАТРИОТ” НАД ПОЛІТИЧНИМИ ВІЗНЯМИ СХ. ГАЛИЧИНИ.

Порт Артур, Онт. В 22-ім числі “Укр. Роб. Вістей” я вричав, що моя дитина поміщена не буде, бо дуже довга. Отже я скорочую, бо хоча така сказати про те, про що я пишу в “покійній” дописі.

Товариші робітники і товаришки робітнички! Всім відомо, як то голосно залунали по Канаді та Зау. Державах поклик наших товаришів в Галичині про потребу несення помічі політичним вїзнями. Кожий з нас знає хто є ті вїзні. Вони є наші брати і товариші, що боряться проти польсько-шхаточної окупаційної влади в Сх. Галичині. І тисячі робітників і фермерів поспішили їм з своїми жертвами, про що свідчать сторінки “Укр. Роб. Вістей”.

Коли я отримав лісту для збирання фондів на цю так велику ціль, я дуже став доволенний тим, що я мене, новоприбулого члена робітничої організації, товариші закликають до великого пролетарського обовязку, закликають їти не тільки збирати фонди, але і говорити людям про ті закони, яких доконує польська шхата над працюючим населенням в Галичині та як розстріляти і пакує їх в тюрми, а ми як свідомі робітники повинні допомогти їм хоч чим можемо.

Дня 25. грудня 1922 р. пішов я по катах в Порт Артур, щоб зібрати лепту для тих, що томляться в шхаточних тюрмах, а їх дітей врятувати може від голодної смерті. Приймаючи мене ріжні. Свідомі робітники приносили як слід, невідомі, білітні та як могли і як розуміли, але от ті, що зуть себе патріотами, або вїрними католиками, то так приймали, що годі замовчати. І коли-б хоч люди замовчі, а то самі злидики. Пришов я до одного на ім'я А. Козляк. Старенький тяжко працює шє, щобі втриматися при життю. Пришов я, перечевав їм заклик, розповів все, що знав і почали ми старі — чоловік і жінка — плакати. Як надійшла їх дочка, многонадіяна донька. І коли почула в чім річ сєчас же накулилася на мене. А ти большевиків, і ніні сьятє Рїздво, а ти за грїшми ходиши для якихось аристартиєв, які палять панів в Галичині? Ну, а за нею почав і старий, а відтак і стара. І почали мене вклинати на чім світ стоїть. Та коли-б то тільки мене. А то й їх, яких кажу польська шхата в Галичині. — Ти большевиків, ти збираєш гроші для тих аристартиєв, що пошарили над божиї в Галичині? Не дамо нічого...

І так далше сварили їх, сварили мене за те, чого самі не знали і не розуміли, бо так їх навчав піп. Вони вірять в бога і в попа. А піп вчить їх, що треба любити панів, не зачіпати їх, хоч вони пють кров з працюючого населення.

І що було казати тим людям? Я подакував їм і пішов. Були ще інші такі самі темняки а були і “національно свідомі”, які “поборюють” польську шхату, нотами до Пуанкаре.

А такі випадки не повинні нас знеохочувати і розчаровувати. Це повинні підказати нам ще більшої охоти і завзяття до праці і боротьби з темнотою. Бо як брачно, крім польської шхати, крім всевітньої буржуазії і всіх дрібних вїзників, шхати робітничтво має ще одного великого ворога, це — темноту. Тож до боротьби з темнотою, товариші!

На цїм місці складало сердечну подяку всім тим товаришам і товаришкям, що жертвували на фонд політичних вїзнів в Сх. Галичині. І. Козьол. Фугтис, Алта.

Дом, Ман. Товаришу Редактор! Повідомляю вас, що я отримав 8 чисел “Українських Робітничих Вістей”. Перечитавши всі числа, довівся я до того, що Канада, довідавшись і зі старого краю, бо читачи всієї часосії як “Укр. Голос”, “Канад. Фармер”, мало довідуюсь з них доброго, а більше злого. Я переконаний, що найкращим кармом для робітничої і фермерської часосії “Укр. Вісти” вважувати всі робітничі і фермерські сторінки, а не борючись за

робітників в Франції, Англії і по всіх капіталістичних державах. Всіх робітників капіталістичних країн однакова гнетє неволя. Тільки робітників і селян в Радянській Республіці лишить чистим, свобідним повітрям. Відтак тов. Бєсидняк звав присутніх робітників, щоб ставали в ряди організованого вже робітничого і селянського шхати проти своїх високоченців. В місцевості Фугтиса високою присутність робітничого шхату не було і присутній плічак промови раз від разу виспроважували бєсидняк і триневич оплесками. Коли не буде страйки від 1. цвітня і р. так бажано є, щоб такі організатори боляд раз в місяць могли відвізати кожду майстерську кемпу, де тільки є гурток українських і російських робітників.

По скінченню промови председатель звав присутніх, щоб ставили питання тов. Бєсидняку. Описав бєсидняк продовжався аж до 11-ї години вечером. Дальше председатель звав присутніх щоб зложили, що в їх силі на сплату дову У.Р.Д. в Вініпегу. Дуже малий гурток робітників зложив \$30.50. В цїй місцевості два місяці тому назад було около 50 українських і російських робітників. Але компанія не мала замовлення на вугля і відложила багато українських і російських робітників і тепер нас осталося около 20. І тому саме була така маленька зборка: а друге — майна робити тільки день-два, а найбільше три дні на тиждень, але кождий робітник майже без грошей.

В цїм листі виславо \$23.00 на сплату дову У.Р.Д. в Вініпегу, а \$7.50 дано на дальшу подорож організації.

Імена жертводавців: По \$7.00: В. П. Никирфорак; по \$3.00: Е. Закарський, Ф. Данилюк; по \$2.00: П. Микіфоров, Н. Саков, І. Карлов; по \$1.50: К. Бондарук; по \$1.00: Ф. Маламарчук, С. Ленко, Гр. Круц, Ф. Павчук, Гр. Хомак, І. Віночоский, М. Пахотюк, І. Волков; по \$0.50: П. Каран, Сава Човернов, Т. Пушкарко, С. Спирт. Всім жертводавцям щира подяка. В. П. Никирфорак.

Еванда, Алта. Товаришу Редактор! Прощу не відмовити місця в вашій часосії на мою допис. Читачи, часосії “Укр. Роб. Вістей”, зложили дуже багато дописів з фермерських околиць, а з Еванди мене нічого так як би тут не було людей. Тут доде переважає буквинський Українець, і є кілька з Галичини. Отже за старанням кількох одинач побували тут фермери дім і назвали “Народний Дім Прогітис”. Отже така назва не сподобалась свідомішим фермерам і зарад него тому скликав в тій справі зборку на 11. марта 1923 р. І на тих зборах було два вєски: перший вєсок був, щобі назву змінили на “Фермерсько-Робітничий Дім Прогітис”, а другий, щобі тільки додали слово “Український” до Народного, тобто шоби був Український Народний Дім Прогітис. Отже коли цих два вєски пішли під голосування, то перший вєсок перейшов більшістю 9 голосів. Потім взяли справу статута, то від першої точки вилучили без закіндів до 25 точки, а над 25-юю точкою дискусували три години, до 25 точки каже, що членом може бути лише той, котрий не ділає на школу тов. Глатока і не порпає його як морально іст і матеріально, спонсировавши свої річні вкладки, ухаєнні загальними зборами. Отже одні з присутніх вєски, шоби членом мїг бути тільки Українець. То слово “Український” вилучили згідні часи на дискусу. Т. Д. Данилюк забрав слово і дуже ясно представив членам як паншально ість руйнує робітничу класу, і що ми повинні робити спільно, а не “національно”, бо “націоналізм” тільки прикривається буржуазією в своїй роботі, а для робітників і фермерів повинна істнувати класова боротьба. Буржуазія старється, шоби ми ворогували між собою, шоби її легше було нас зникнути і тому вона застрєже між нами національні ріжнїці. А як ми будемо організовані без ріжнїчї національності, то ми будемо мати силу і буржуазія зникне з нами числитися. Отже я виваю тутешніх фермерів, шоби бралися до читання робітничої літератури і горнулись до організації праці з робітниками. Бо тут є багато таких фермерів, які кажуть, що фермер не може їти вкупі з робітниками.

Присутній. Дом, Ман. Товаришу Редактор! Повідомляю вас, що я отримав 8 чисел “Українських Робітничих Вістей”. Перечитавши всі числа, довівся я до того, що Канада, довідавшись і зі старого краю, бо читачи всієї часосії як “Укр. Голос”, “Канад. Фармер”, мало довідуюсь з них доброго, а більше злого. Я переконаний, що найкращим кармом для робітничої і фермерської часосії “Укр. Вісти” вважувати всі робітничі і фермерські сторінки, а не борючись за

кращу долю як в Канаді, так і в старім краю. Бо ніхто нам, товариші не допоможе, як ми самі не зробимо. Думаєте, що допоможе нам Петрушевич зі своєю зграєю? Ні, товариші. Згора зважало, що ні, бо знає я добре, що то за людина. Думаєте, що вони такі добрі, як про них пишуть їх підлабники? Вони зоюсис не так є, я надіявся через час війна, бо сам був в українській армії, то знаю я добре як і що робилося. Не був-б я в Галичині, яні під польською шхаткою, яні не ті люди і їм подобі. Але що вони так хотіли, то так і зробили. Ще до них сьятє по табір дєсят тисяч молодого шїту. З годую і сласоты жє молоде покоління. Я добре знаю ті катї барак, бо самий в них просидів шість рік. Я надіявся і надївсь є в них також, як там катя польська шхата змушється над нашим працюючим народом. І так мучить наш брат по тих казематах та пухне з голоду і гинє від всяких недуг. А хто вимєє? Вони, політнички, посли. А чорна сотня же хвалить їх поплі небеса. А, там, де наш брат пропадає у шхаточній неволі, то їм байдуже, вони вже свого доконали, що могли! Другі так не втнуть як вони.

На тім кіччу свою коротеньку допис і прошу вас, товаришу редактор, помістити в “У.Р.В.” Нехай товариші робітники знають, з ким доде кажу.

Здоров'я читачів “У.Р.Вістей”, Ф. Послушній.

Портгедж Ля Прєрї, Ман. Дня 11. сїчня ми засувавали в Портгедж Ля Прєрї нове товариство ім. Ст. Мельничука і шоби показати нашим людям дорогу, а головне нашим дітям, до спільної праці разом з нами, ми постановили відорганізувати першій майї дітотї концерт. До помічі нам прилучилися товариші і товаришки з мандоліною оркєстро, так що за старанням товаришів Томашівської і Сивака наш концерт відбувся дуже гарно 3. марта в домі Товариства Зоря.

На нашій концертї був також присутній тов. Гушалюк, де він обовязався взяти участь слово і повисив про робітничий рух по цілому світі. Описав наступні декламції і співі, котрі закінчили пізно вночі. При послудку нашого концерту, т. Гушалюк зложив товариську подяку всім присутнім, а до того замкавав, шоби всі присутні прибули ще і салудкоритесь про роб. рух в Канаді. Концерт відорганізував в користь новоствореного дому. Доходу прийшло \$18.00, за що складало ширшу подяку всім товаришам і товаришкям за виступлення шхаточного даром наму дому на той вечір. Дальше складало так само ширшу подяку всім зацікавленим товаришам а то: Томашівському і Сивакові і всім, шоби брали участь в нашій концертї.

Ваш за кращу долю, Ант. Подольський.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляю товаришів Васію Болдарука в Альберті, Йосифа Топілка в Саскачевані або Альберті і Гео. Гордіша в Онтерїо, шоби замїсть менї звернули гроші на салудкоритєв читачів: Василь Болдарук чий вїсше \$15.00 на прєсовий фонд “У.Р.В.”; П. Топілка чий вїсше \$50.00 на фонд політичних вїзнів Сх. Галичини до Комїтєту в Вініпегу а \$50.00 на сплату дову Укр. Роб. Дому в Вініпегу; Гео. Гордіша чий вїсше \$5.00 також на сплату дову Укр. Роб. Дому в Вініпегу. З полагдження справи в цєй спосїб я буду вдоволенний.

3 тов. привітом, Йосиф Подольський.

ВИДОВА ДО ОДНОСЕЛЬЧАН СЕЛА НАГОРЯНКИ, ПОВ. ЧОРТКІВ.

Дорогі односельчане! Про нашу долю в старім краю мєгє бути Вам дуже добре відомо, яку гріду долає ми тут переживаємо на полях просвітнім. Свобода рїдного слова, котрим би можна висказати правду і критику на нашу вєрну сторону заборонена. Гнєт, утиски, ріжні арештавання на кождий кроцї за висказання найменше слово правди і нема току кіччи. “Наші” непростїні опікуни радї би стерли працюючий нарід з лиця землі, шоби по нас не було навіть салуду. Тепер переживаємо тяжку неволю і та боротьба стрєчає нас на кождий кроцї. Але ми є тої надїї, що терпїливо мусть вистати раз кінець, але тільки через сильну організацію і неумисно пращу на просвітнім поїлї. Через шхату війни, т. є 8 років наша читальня спочивала в застою, бо ріжні окупаційні власти не дозволяли їй відновлення. В цїм році вдалося при добрій волї і охотї відновити нашу читальню до нового життя, шоби селяне могли черпати з неї повою духовну і буть готовими постоїти за свої правди в теперїшній хвилї. Однак шоби позожити тривку підвалу під таку організацію, то потрібно мати свою хату. Бо тільки в своїй хатї своя правда і сила і воля. І ми, памїтаючи на ті слова Шевченка, беремо на себе той обовязок і при допомозї ширшїх людей рїшили вою виконати. Ми приступаємо до будови власної хати, з весною розпочинаємо діло.

І до вас дорогї країни, котрі переживаєте гнєт далеко за межєм, відзиваємося зі старого краю за помічю. Поможіть і Ви нам своїми добрим дрібними датками на так добру ціль, шоби і Ваша негодка була положена в мурах дому освіти і культури українського працюючого народу.

ЗІЗД ЗАХІДНОГО ОКРУГА СТОВ. У.Р.Д.

Отсим повідомляється всі філії, відділи, товариства і загальне членство Стотаришениа Укр. Роб. Дім Західного Округа, що Західний Округний Комїтєт рїшив в порозуміннї з Екзекутивним Комїтєтом скликати Західно-Округний Зїзд. Зїзд чїл відбудєтєся в днїх 13, 14 і 15 цвітня ц. р. в сали Українського Робітничого Дому в Едмонтонї.

Програма зїзду: 1. Отворєння зїзду. 2. Вибір президїя зїзду. 3. Вибір верифїкаційної комїсії і провєрєння мандатів дєлегатів. 4. Справозданнє З.О.К. 5. Справозданнє дєлегатів. 6. Вибір комїсії. 7. Засїданнє комїсії і їїні справозданнє. 8. Укр. Роб. Доми і фермерські доми в Альберті. 9. Робітничі і фермерські дітотї школи. 10. Органїзація жєнщин-робітничих і фермерських домів в прївїндї Альберті. 11. Органїзація робітничо-фермерської. 12. Інкорпорація укр. робітничих і фермерських домів в прївїндї Альберті. 13. Справа робітничо-фермерського органу. 14. Справа допомогї визвольної боротьбї в Східній Галичинї. 15. Вибір заряду і контрольного комїсії З.О.К. на 1923 рік. 16. Замкнєннє зїзду.

Право представництва. Фїлії і відділи Стов. У.Р.Д. в Західнім Окрузї (Альберта і Бр. Колумбїя), включаючи і Вашї шїрї жертви будуть у нас записані в книгу жертводавцїв. За вїдї Читальні “Посїтї” в Нагорянї: Гєнєс Дутка, Іван Осєдлєв, секретар. Жертви прєсно слати на адресу: Гєнєс Дутка, сєло Нагорянка, пошта Ягольниця, пов. Чортків, Галичина.

СПРАВОЗДАННЯ КОМІТЕТУ БУДОВИ У.Р.Д. В ТРАНСКОНА, МАН. Від часу засування комїтєту 9. марта 1922 р. до кінця лютого 1923 р. фїнансовє справозданнє комїтєту будови У.Р.Д. в Трансконє представляєтєся так:

Table with columns: Приходи, Ресходи, Март, Цвітєнь, Май, Червєнь, Лїпєнь, Серпєнь, Вєресєнь, Жовтєнь, Лїстопад, Грудєнь, Сїчєнь, Лютий, Разом, Ресходи, Март, Цвітєнь, Май, Червєнь, Лїпєнь, Серпєнь, Вєресєнь, Жовтєнь, Лїстопад, Грудєнь, Сїчєнь, Лютий, Разом, Остєє в касї, Комїтєт будови Укр. Роб. Дому в Трансконє, Комїтєт будови Укр. Роб. Дому в Мус Дїжо, Жертви на сплату дову Укр. Роб. Дому в Мус Дїжо зложили плічак представлєннє “Вїтків розлїстї”, плічак концерту 11. лютого і при нихніх погах салудкоритєв товаришів, По \$10.00: В. Гордєвич, П. Семєнчук, (Автук); по \$5.00: С. Баран, І. Вакин, В. Бєрєбєнок, І. Будзинський; по \$2.00: М. Ойзїник; по \$1.00: І. Шєнчук, Т. Марїтїнок, І. Миронюк, М. Козурку, Д. Мєльничук, І. Кобилєвський, Н. Мєльничук, А. Калїпчук (Санфт Курєнт); І. Гєладї, І. Гєулєв, І. Пїнула, Т. Сєлєвич, П. Бєрєбєнок, А. Бойчук, С. Пєлєник, Г. Кєсїєв, В. Білоусє, Дїк. Мєвк, М. Чернїш, В.

всі відділи Секції Жєнщин-Робітничих, мають право висказати по одному дєлегатї чи по одній дєлегатцї на кождїх 25 членів чи чєнєкїнь. Такї відділи чи товариства, дє є менше як по 25 членів, мають право вислати лїше по одному дєлегатї.

Дєлегатки Секції Жєнщин-Робітничих. Кождїй відділ Секції Жєнщин-Робітничих на Заходї повинєн подбати про вислуку своєї дєлегатки чи своїх дєлегаток на зїзд. Однак дє це окажєтєся неможливим до виконаннє, там хай товаришки дадуть свої упованєннє заступати їх тим товаришам, котрі полудуть як дєлегати на зїзд.

Дєлегати від фермерських товариств. Західний Округний Комїтєт в Едмонтонї щїро запрошає на зїзд представничї фермерських товариств, які повинні взяти активну участь в зїздї та висказати, що фермерів тепер долягає і яку акцію треба тепер підпрїняти, шоби спільно з робітниками стати плєчє в плєчє до боротьбї проти гнєту, який давїть однаково як фермерів, так і робітників. Ви, товариші фермери, найліпше знаєтє свєє положєннє, тому прїйдїть на цєй зїзд, шоби разом порадитись над лїхою долею робітника і фермера.

3 тов. привітом, Західний Округний Комїтєт Стов. Укр. Роб. Дім в Едмонтонї. (Печатка.)

Ташюк, А. Дутчак, І. Гривуц, І. Гулєв, М. Кривохижка, О. Осєдлєв, Ю. Ойзїник, В. Гордєвич, І. Гєладї, О. Бабїч, М. Миронюк, О. Динєско, Б. Смит, Г. Кєсїєв, І. Кїрїляк, Н. Мєльничук; по 75 ц.: С. Баран; по 50 ц.: М. Яструбчак, В. Рєлик, І. Космінка, І. Мїдак; по 30 ц.: Г. Мїнорїк; по 25 ц.: М. Кукурєц, К. Сєлєвич; безимєнних на концертї і на представлєннє було \$2.80.

Всім жертводавцям щїра подяка. І. Гєладї, сєкр.

ЖЕРТВИ ДЛЯ КОМУНИ “НОВАЯ ЖИЗНЬ”.

На закупку трактора для комунї “Новая Жизнь” зложили свої жертви в Торонто салудкоритєв товаришї: І. Горбатюк \$10.00; І. Коморов \$8.00; І. Зєдовський, А. Чєчун по \$7.00; по \$6.50: І. Анєсо; по \$6.00: Єрват, Ф. Сєлєбєдїн, І. Бойчук; по \$5.00: А. Лїтєвський, Г. Кулєт, З. Тїмунь, Т. Фодчук, В. Жїлка, І. Ясєйко, П. Вєдчук, В. Кєлєустїєвський, І. Павлович, Я. Оєлєшко, Т. Яшєвич, С. Стєльмєшук, І. Шєвєнєко, П. Чєчун, А. Пїрєгола, Ф. Кулєчик; по 4.00: І. Комар, А. Сєлєбєдєв, А. Сивака; по \$3.50: Р. Дубов; по \$3.00: І. Брєслєв, К. Отвїновський, М. Єлєухов, А. Лєбур, С. Бєссєрєб, Т. Мєдвєцький, П. Якокум, М. Сєлєбєдєв, Т. Чернїк; по \$2.00: В. Бойлєвчук, Я. Мєлєв, К. Будєвїч, В. Пєрєн, Ф. Шєкомєт, Т. Вєлєсок, П. Семєнєк, Г. Бєрєн, Зєдовський, І. Пєлєк, Н. Косурєв, І. Оєлєвчєк, М. Крєсєв, Б. Тєрєк, А. Гєвєрїлюк, М. Червонок, Шєпєтєр, І. Рєскїєв, П. Пєлєшєк, С. Дрєпєлєк, Ф. Шєндєрєк, І. Нїмїєнєко, А. Пєлєшєк, А. Дрєгоманов, Г. Зубов, М. Тїмунь; по \$1.00: І. Бойчїк, І. Пїльєк, Л. Кєлєвїнський, Т. Грїк, Д. Оєлєскїєв, Б. Мєлєвчєк, В. Лєзєрїк, К. Сєпєлєвчєк, Р. Кєган, Т. Сєлєбєнський, Г. Тєлєвїнський, П. Грїнькєвич, І. Бойчїк-Вєтов, С. Бєссєрєбєв.

Т. Шєвєнєко зїбрає на лїстї ч. 4 і 5. Від салудкоритєв товаришів: по \$2.00: Т. Бїзєвок; по \$1.00: Д. Сєлєєв, Г. Гєнєс, С. Мїчєвєк, Кїнг, П. Мєтєрєвїчєн, Ф. Дїог, Н. Козїн, І. Лєонкар; по 50 ц.: І. Балєвський, Д. Гєнєчур, В. Косїн, Д. Вїшєнєвєк, А. Трєндєв, К. Дєрєв, Д. Пєлєчїєв, С. Бєгєвєч, В. Зєрєв, І. Сєлєчєв, В. Мєвїрїд, А. Лєкушєв, А. Пєтєрєв, Ф. Шєлєдов, Нєвєлєдїєв, І. Андрушєк, П. Бєлєвїчєв, П. Корчєв, І. Буткїєв, І. Сєпєлєвчєк, А. Нєвїєнчєк; А. Вєслїєк 75 ц.; по 25 ц.: Д. Сєлєвїч, Г. Хрїстєв, М. Сєлєєв, П. Кємар.

На вєзїє в т. Корнєлюкє в Чєтєн, Онт., зложили салудкоритєв товаришї: по \$2.00: І. Корнєлюк; по \$1.00: Ф. Пєлєтєк, І. Пїлїєнїк, Л. Кулєдїк; по 50 ц.: Є. Сєвїстун, П. Сєлєвєчєк, А. Лєбєчєнєк, І. Сєрєдє, Я. Шєлєбєв, Стрїкє; по 25 ц.: Анна Корнєлюк, А. Дєнємор, М. Бєндєрєк, М. Вєслїєк, Д. Бєкун, Ф. Дєлєвїєвський, Марїє Сєвїрєвєк, Ф. Кєлєшєк, І. Кєлєсїєвчєк; по 15 ц.: Рєвїєлєвський-український коопєратївний рєсторєн жєртвувєлє \$200, вїддєлї О.Т.П.С.Р. \$25.00.

Разом всїх грошїєв зїбраєно \$510.38. Рєсходї на масовїй мїтїнг \$45.00, пєлєсїєкє грошєв \$52.00. Вислаєно до ІІБ. О.Т.П.С.Р. \$500.00.

Члєнї комїтєту: П. Кємарєв, С. Стєльмєшук, Г. Кулєв.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНА У.Р.Д. В ІСТ КИЛДОНАН.

Отсим повідомляється всіх членів Відділу Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан, що кварталний збори відбудуться в неділю, дня 1. цвітня о годїні 2-їй по полуднї. Обовязком всіх членів прїйти на збори на означєніє час. До полагдження є много важних справ. Заряд Відділу.